

C
h
r
i
s
t
i
n
a
e

K
y
r
k
a

Musik
av

Carl-Axel Hall

Mats O Hansson

Richard Ekre Suzzi

Henrik Martén

Medverkande

Fredrik Andersson Sophia
Bengtsson Anders Carlsson
Monika Danielsson-Alm Karin
Eriksson Lars-Ove Eriksson Jonas
Franke-Bлом David Hansson Jans
Johansson Daniel Lindén Annika
Lundström Bengt Magnusson
Anna-Maria Martén Einar Nielsen
Olof Olsson Stina Persson
Anna-Carin Selsgå Berga Skorpen
Ellin Sørensen Erik Ullmåns

F red a g   2 4   m a j   k l   1 9 . 0 0

Henrik Martén	Preludium och fuga Lars-Ove Eriksson - orgel
Richard Ekre Suzzi	Mishra I & II Richard Ekre Suzzi - slagverk/bansuri Jonas Franke-Bom - violoncello/röst
Carl-Axel Hall	Three short moments and another David Hansson - gitarr, Jens Johansson - tvärflöjt Daniel Lindén - piano
Mats O Hansson	Wind in my ears Mats O Hansson - dirigent, Sophia Bengtsson - oboe Annika Lundström - klarinett, Bera Skorpen - basklarinett Erik Ullman - fagott
Henrik Martén	Spleen Henrik Martén - dirigent, Fredrik Andersson - slagverk Anders Carlsson - trombon, Karin Eriksson - violin Anna-Maria Martén - sopran, Olof Olsson - slagverk Anna-Carin Selhag - piano, Bera Skorpen - klarinett Elin Sörensen - tvärflöjt
Carl-Axel Hall	Monólogo de la luna de Bodas de Sangre Text: Frederico Garcia Lorca Monika Danielsson-Alm - mezzosopran Bengt Magnusson - gitarr, Einar Nielsen - slagverk
Mats O Hansson	Omnes Res Bonae Stina Persson - orgel

Vind Måne Ande
är ett försök att i tre ord förena fyra människor och deras musik. De omedelbara kopplingarna till musiken är Träblås och Månen monolog ur Blodsbröllop. För de icke fullt så omedelbara kopplingarna rekommenderas en joggingtur i månsken.

Preludium och fuga
är naturligtvis just det som orden anger, men också allt det som ligger i vårt förhållande till genren. På så sätt inrymmer efterklangen till den mycket exakta, formella definitionen, ett nästan oändligt rum - åtminstone som en möjlighet. Så förhåller det sig, tror jag, med alla ord, och därför visar det sig småningom att tytnaden är det egentliga temat.

Mishra I & II (urupp)
Mishra - ett ord med betydelsen att ta sig frihet inom form. Mishra I & II uppstod i mötet mellan två människor.

Three short moments and another
Dessa småstycken skrevs som förspel och mellanspel till tre solostycken (flöjt, piano och gitarr) - därv den skissartade texturen. Trots den, eller kanske tack vare den, visar sig styckena fungera på egen hand, sammansatta som en liten svit.

Wind in my ears (urupp)
Stycket är en lek med en melodi som är allestädes närvarande, man skulle kunna beskriva det som ett slags variationsverk bestående av tre satser. Titeln anknyter till instrumentens natur.

Spleen (urupp)
är ett annat ord.
Tyst och lyss bak slutna ögon.

Monólogo de la luna de Bodas de Sangre (urupp)
(Månen monolog ur Blodsbröllop)
Texten (se nästa sida) bildar utgångspunkt för hela kompositionssarbetet. De metriska och fonetiska strukturerna bildar tillsammans med den semantiska nivån "verktygen" som konstituerar stycket.

Omnes Res Bonae
Alla goda ting äro ...
Tre är ett tal som spelat en avgörande roll i arbetet med detta stycke. Första tredjedelen av stycket är skrivet som en Trio, den sista som en slags koral med tre variationer. Det melodiska materialet är hämtat från 9 (3x3) koraler ur svenska koralboken. Detta är bara några exempel på tretalets användning. Stycket kommer att få sällskap av ytterligare två någon gång i framtiden för att då bilda en svit om tre. Återstår bara att önska Er en TREvlig stund.

Monólogo de la luna de Bodas de Sangre

Cisne redondo en el río,
ojos de las catedrales,
alba fingida en las hojas
soy; ¡No podrán escaparse!
¿Quién se oculta? ¿Quién solloza
por la maleza de valle?
La luna deja un cuchillo
abandonado en el aire,
que siendo acecho de plomo
quiere ser dolor de sangre.
¡Dejadme entrar! ¡Vengo helada
por paredes y cristales!
¡Abrid tejados y pechos
donde pueda calentarme!
¡Tengo frío! Mis cenizas
de soñolientos metales
buscan la cresta del fuego
por los montes y las calles.
Pero me lleva la nieve
sobre su espalda de jaspe,
y me anega, dura y fría,
el agua de los estanques.
Pues esta noche tendrán
mis mejillas roja sangre,
y los juncos agrupados
en los anchos pies del aire.
¡No haya sombra ni emboscada,
que no puedan escaparse!
¡Que quiero entrar en un pecho
para poder calentarme!
¡Un corazón para mí!
¡Caliente!, que se derrame
por los monetes de mi pecho;
dejadme entrar, ¡ay, dejadme!

Månens monolog ur Blodsbröllop

Som en falsk gryning mellan träden
som en vit svan på floden
som en springa av ljus
i katedralernas mörker
så kommer jag: mig kommer ingen undan!
Vem försöker gömma sig för mig?
Vad är det för gråt där nere?
Här stannar jag, här hänger jag
min kniv i luften.
Månen längtar, månen byter
iskallt bly mot värmande blod.
Släpp in mig. Jag stryker iskall
längs väggar och fönster.
Öppna för mig, öppna era bröst
låna mig av era kroppars värme!
Jag fryser! Min aska
av döda metaller
söker eldens röda kam
överallt, i byarna, i bergen.
Vita snön bär mig gärna
på sin rygg av jaspis
och dammens svarta kalla vatten
tar mig i sin famn.
Men i natt ska mina kinder
färgas röda av blod
röda som säven
som susar vid bäcken.
Inte en fläck av mörker!
Inte en skugga som kan dölja dem!
Jag vill in i ett bröst
och stjäla dess värme.
I natt skall ett hjärta bli mitt
ett bultande hjärta ska sprängas
och skänka månbröstet värme.
Släpp in mig! Släpp in mig!